

Cha Linh Hướng

LM Phêrô Bùi Quang Tuấn

Văn Phòng Điều Hành

Trưởng Văn Phòng

Teresa Hoàng Khổng Thiêng
972-231-4084

**Điều Hợp Viên
Trường Lãnh Đạo**

Giuse Vũ Minh Hoàng
972-964-2868

Trưởng Liên Nhóm ĐMHCG

Lucia Nguyễn Đặng Thu Thu
972-496-8479

Thư Ký
Giuse Võ Tích

Khởi Tiên
Giuse Nguyễn Quang Minh

Khởi Ba Ngày
Dominico Bùi Quang Huân

Khởi Hậu
Lucia Hà Khanh

Thủ Quỹ
Maria Lý Thị Thơ

Khởi Giờ Tông Đồ
Maria Vũ Nhung

Khởi Truyền Thông
Phaolô Trần Bá Lộc
972-934-2023

Ban Biên Tập
Anna Nguyễn Khanh
972-514-5174
BTU.Dallas@yahoo.com
<http://www.cursillodallas.com>

Thư Linh Hướng

Anh chị em Cursillistas quý mến,

Trước khi kết thúc năm “Trâu” bước sang năm “Cọp”, mời anh chị em đọc lại câu chuyện trong kho tàng cổ tích Việt Nam:

Một con cọp từ trong rừng đi ra, thấy một anh nông dân cùng một con trâu đang cày dưới ruộng. Trâu cặm cũi đi từng bước, lâu lâu lại bị quất một roi vào mông. Cọp lấy làm ngạc nhiên lắm. Đến trưa, mở cày, Cọp liền đi lại gần Trâu hỏi:

- Này, trông anh khỏe thế, sao anh lại để cho người đánh đập khổ sở như vậy?

Trâu trả lời khẽ vào tai Cọp:

- Người tuy nhỏ, nhưng người có trí khôn, anh ạ!

Cọp không hiểu, tò mò hỏi:

- Trí khôn là cái gì? Nó như thế nào?

Trâu không biết giải thích ra sao, đành trả lời qua quýt:

- Trí khôn là trí khôn, chứ còn là cái gì nữa?

Muốn biết rõ thì hỏi người ấy!

Cọp thông thả bước lại chỗ anh nông dân và hỏi:

- Trí khôn của anh đâu, cho tôi xem một tí có được không?

Anh nông dân suy nghĩ một lát rồi nói:

- Trí khôn tôi cất ở nhà. Để tôi về lấy cho anh xem. Anh có cần, tôi sẽ cho anh một ít.

Cọp nghe nói, mừng lắm.

Anh nông dân toan đi, lại làm như sực nhớ ra điều gì bèn nói:

- Nhưng mà tôi đi khỏi, lỡ anh ăn mất trâu của tôi thì sao?

Cọp đang băn khoăn chưa biết trả lời thế nào thì anh nông dân đã nói tiếp:

- Hay là anh chịu khó để tôi buộc tạm vào gốc cây này cho tôi được yên tâm.

Cọp ưng thuận, anh nông dân bèn lấy dây thừng trói cọp thật chặt vào một gốc cây. Xong anh lấy rom chắt chung quanh Cọp, châm lửa đốt và reo:

- Trí khôn của ta đây! Trí khôn của ta đây!

Trâu thấy vậy thích quá, bò lăn ra mà cười, không may hàm trên va vào đá, răng gãy không còn chiếc nào.

Mãi sau dây thừng cháy đứt, Cọp mới vùng dậy ba chân bốn cẳng chạy thẳng vào rừng không dám ngoái lại.

Từ đó, cọp sinh ra con nào trên mình cũng có những vằn đen dài, vốn là dấu tích những vết cháy, còn trâu thì chẳng con nào có răng ở hàm trên cả.

Anh chị em thân mến, khi Thiên Chúa dựng nên con người, Ngài có truyền dạy: “Hãy thống trị cá biển chim trời và mọi loài dã thú.” Tất nhiên trước đó con người đã được ban cho một món quà đặc biệt, đó là trí khôn. Nhờ trí khôn, con người trở vượt trên mọi loài mọi vật khác. Bởi vì làm sao thống trị được những loài mạnh hơn mình, lớn hơn mình, dữ hơn mình, độc hại hơn mình, nếu không có trí khôn.

Nhưng trí khôn không chỉ được ban để thống trị vũ trụ, song còn để con người dùng nó trong việc tìm kiếm và khám phá con đường đi đến cùng Thiên Chúa. Ta được đặt trên mọi loài nhưng cũng phải biết rằng trên ta còn có Thiên Chúa.

Sai lầm của con người là khi khám phá ra được những bí mật vũ trụ, khi chế ngự hay làm chủ được một cái gì đó trong thế giới này lại cứ tưởng như mình là chúa, mình có quyền trên mọi sự, mình là tất cả. Và rồi sự kiêu ngạo đi đến tột đỉnh là khước từ Thiên Chúa trong cuộc đời.

Sách Khôn ngoan có dạy: kính sợ Chúa là đầu mối mọi sự khôn ngoan. Còn không kính sợ Chúa, đi trật ra khỏi đường lối của Tin Mừng Yêu Thương và Sự Sống, người ta tự đi vào sự ngu dại, hủy diệt nhân loại, hủy diệt chính mình.

*Thế nên,
Dù trâu đi, cọp tới
Ta vẫn cứ là người
Hiên ngang giữa cõi đời
Tình yêu thương đưa lối
Về với Cha trên trời.*

Xin Chúa Xuân qua tay Mẹ Maria ban muôn phúc lành cho anh chị em và gia quyến.

De colores!

Lm. Bùi Quang Tuấn, CSSR

Cursillista Là Men Là Muối

Trong ngôi vườn của Giáo Hội có đầy những kỳ hoa dị thảo, mỗi một loài hoa, một bông cỏ đều mang sắc thái riêng biệt và đặc tính khác nhau, nhưng tất cả có cùng chung một mục đích biểu lộ tinh thần hiệp thông, phản ánh sự phong phú tuyệt vời của Giáo Hội.

Phong Trào [PT] Cursillo, là PT của Giáo Hội, tuy mới được hình thành vào cuối thập niên 1940 của thế kỷ trước tại Majorca, Tây Ban Nha. Thế nhưng chỉ ít năm sau khi thành lập, PT đã mau chóng lan rộng ra các quốc gia khác kể từ năm 1953.

Nhân dịp Đại Hội Ultreya thế giới lần I vào năm 1960 tại Rôma. Đức Thánh Cha Phaolô VI đã tuyên bố rằng: “Nhờ được thanh luyện bằng kinh nghiệm và nhờ uy tín do thành quả đạt được, PT Cursillo ngày nay với tư cách như một công dân quốc tế, đã có thể tự do luân lưu qua các nẻo đường trong cộng đồng thế giới.” Lời tuyên bố trên của Đức Thánh Cha xác định vị thế của PT Cursillo, nghiêm nhiên trở thành một tổ chức đủ uy tín để sánh vai cùng với các tổ chức khác trong Giáo Hội, chung sức góp phần vào công cuộc hoàn thành sứ mạng của Giáo Hội nơi trần thế.

Phần PT Cursillo, với mục đích tối hậu, mong muốn biến đổi một thế giới đã từ bỏ Kitô giáo, thành một thế giới ‘sống’ Kitô giáo tích cực. Để có thể thực hiện thành công mục tiêu trên, PT đã hoạch định những phương pháp riêng để áp dụng cho chủ đích được đề ra với từng hoàn cảnh và từng giai đoạn.

Giai đoạn Tiền Cursillo là nghiên cứu và tìm kiếm những người có ảnh hưởng trong các môi trường, tiếp xúc và giúp họ chấp nhận tham dự Khóa Cursillo. Trong Khóa Cursillo tiếp nhận những cá nhân với nguyên trạng con người của họ, và qua tiến trình của Khóa Học, giúp họ gặp gỡ Chúa Kitô, hiệp thông với mọi người, dần dần hoán cải để họ đáp ứng ơn gọi là người đi rao truyền Tin Mừng Cứu Độ. Sau Khóa họ gia nhập vào những Nhóm Kitô hữu nòng cốt, trở lại môi trường cũ, dùng ảnh hưởng sẵn có, áp dụng những phương pháp của PT để làm tác nhân thay đổi môi trường.

Để làm trọn vai trò của người Cursillista trong sách lược của PT, phương thức ẩn dụ như trong Kinh Thánh được PT áp dụng để thay đổi môi trường. Ẩn dụ này ví những người Cursillistas chúng ta như men để làm dậy

men trong thúng bột, là muối để ướp mặn cho đời. Ẩn dụ này cũng đã cho chúng ta một hình ảnh rất sinh động và rất hữu hiệu trong thực tế. Men và bột là hai vật thể khác nhau, khi muốn làm bánh, người ta trộn chung men vào bột, men liền biến thể hòa tan trong bột, và men trở nên chất xúc tác làm thúng bột dậy men. Muối cũng vậy, khi ướp vào thịt, muối tan ngấm giữ thịt lâu hư, đồng thời làm cho thức ăn thơm ngon và mùi vị đậm đà. Tương tự như thế, PT áp dụng phương thức theo hình ảnh trên để thực hiện mục tiêu của mình được hữu hiệu. Do đó, những anh chị em sau khi dự Khóa Cursillo, được đưa về môi trường cũ của mình để hoạt động. Họ như những men muối hòa mình vào trong các hội đoàn, đoàn thể nơi sở làm hoặc các cơ cấu trong mọi lãnh vực xã hội.

Họ không nhân danh Cursillo, nhưng *âm thầm hoạt động với một tinh thần mới, tinh thần Cursillo, làm chất xúc tác bằng thái độ khiêm hạ, bằng tinh thần hy sinh phục vụ, và luôn nêu gương yêu thương chân thành* với mọi người chung quanh. Đây chính là cách thức của men muối, là những chứng tá có sức tác động mạnh mẽ đến sự thay đổi thái độ con người trong

các môi trường sống của họ.

Có thể có một số anh chị em thắc mắc, vì theo cách thức này, PT Cursillo ít khi công khai xuất hiện trong mọi hoạt động của Giáo xứ hoặc Giáo phận. Thật ra PT Cursillo không phải là một đoàn thể Công Giáo Tiên Hành, đồng thời thành viên của PT hầu hết đều hiện diện trong các cơ cấu của Giáo xứ, thế nên dù là một PT của Giáo Hội, luôn sẵn sàng sát cánh với các đoàn thể khác trong công tác tông đồ, nhưng ít khi PT Cursillo công khai tham gia các công tác Công Giáo Tiên Hành. Điều này cũng có thể gây sự hiểu lầm là PT Cursillo có hành tung bí mật (hay... chẳng “đóng góp” gì...)

Trên bình diện quốc tế, PT Cursillo đã tổ chức những Đại hội thế giới có sự tham dự của Đức Thánh Cha. Hàng năm PT Cursillo Hoa kỳ công khai tổ chức đại hội, toàn quốc. Tại Giáo xứ nhà những ngày lễ chính thức của PT vẫn được cử hành công khai, và hàng tháng PT vẫn có cuộc hội Ultreya. Nếu có gì khác với lệ thường, chẳng qua đó là vì đường lối, phương cách, những chọn lựa đặc thù của PT Cursillo vậy.

BQH

Buổi chiều vừa đi làm về, sau một ngày lái xe đi nhiều nơi giữa cái lạnh bất chợt của Dallas, tôi cảm thấy đuối sức mới biết rằng mình đã già thật rồi! Vậy mà cô K. lại gọi với giọng thật tha thiết: “Anh Sinh ơi bản tin Ultreya tháng này đang chờ bài chia sẻ chứng nhân, vẫn chưa nhận được! Trễ quá rồi, anh làm ơn viết bài cho kỳ này đi nha!” “Thôi cô K. à, tôi đâu có cảm nghiệm gì sâu sắc đâu mà viết lại đây!” Thực tế, vậy mà cô cứ “van nài” lại còn ra tới hậu thư “hạn chót là đêm nay!” Lạy Chúa tôi!!! Nếu tôi nhất quyết chối từ có lẽ sẽ làm nản lòng những người đầy thiện chí như cô.

Buổi tối, sau khi đi đọc kinh ở nhà có người mới qua đời, tôi bước vào bàn với con buồn ngủ. Ngồi suy nghĩ những chuyện gần đây không có gì để viết được một câu, nói chi là một bài! Thôi thì kể lại chuyện mấy chục năm trước, nếu không chia sẻ được một chút cảm nghiệm nào cho anh chị em thì xin đọc như chuyện giải trí vậy...

Chúa có nhậm lời con?

Từ trại tù Chi Lăng, nhìn đỉnh Thiên Cẩm Sơn mù mù trong sương chiều, nơi tôi đã từng thức trắng đêm canh gác để giữ yên thành phố. Cũng nơi đó, biết bao chàng trai trẻ với lý tưởng đã bỏ lại thịt xương. Thế mà xương trắng máu đào và những hy sinh, những chiến tích lừng lẫy cũng tan loãng như mây trời. Tôi bỗng nghe thềm có một khẩu súng - Súng xưa đâu, thép lạnh lùng? - bởi tôi muốn rời khỏi trại tù này, đi về Thiên Cẩm Sơn, đi về bên kia biên giới. Có lẽ, những chiến sĩ, những đồng đội của tôi... còn đâu đó! Rồi tôi lại nghe se thắt cả cõi lòng khi nhớ đến mẹ và đứa em gái nhỏ vừa mới xong trung học, không biết sẽ sống bằng cách nào. Tôi nhớ đến người yêu. Giờ này, chắc em đang ngỡ ngàng với cuộc đời cay đắng quá!

Buổi sáng, tiếng gọi tập hợp của tên cán bộ đầy hách dịch: “Đội 5, cho năm người đi lao động. Từ tên này, một, hai, ba, bốn, năm” - có tôi trong đó. Dẫn đầu bởi tên vệ binh chừng 17 tuổi, mang khệ nệ khẩu AK, năm tên tù ra khỏi cổng rào chừng một cây số. “Các anh nam mỗi người một ruộng đất trồng khoai, cao ba tấc, ngang ba tấc, mỗi ruộng dài từ hàng cây này đến hàng cây kia. Nam xong sớm thì nghỉ sớm. Rõ chưa?”

Tôi cuốc đất một cách uể oải vì đói. Ở đây, nhìn dãy núi thật gần. Mây mù vẫn vũ, trời lại mưa. Tôi nói: “Thưa cán bộ, trời mưa...” “Đã biết! Không cần báo cáo. Nhưng các anh phải nam xong mới được về.” Tên vệ binh trùm đầu bằng tấm ponso và đến ngồi co ro bên gốc cây, cạnh nơi tôi đang cuốc. Trời sấm sét, mưa mù mịt. Dãy núi đã biến mất, trong làn mưa chỉ còn loé lên những lần ánh sáng và tiếng nổ chát chúa nơi hướng núi. Tường chừng như ba năm trước, tôi cùng đơn vị đánh chiếm lại Núi Dài, đạn bom long trời lở đất giống như cơn sấm sét thịnh nộ ngày hôm nay. Giờ này nước mưa thấm lạnh cả thân thể gầy gò, vậy mà lòng tôi bỗng nóng ran như lửa đốt. Một ý nghĩ chợt hiện lên - Sao không nắm lấy cơ hội này? Một cán cuốc đập mạnh. Chính xác. Quyết liệt. Vào cái đầu đang trùm ponso xoay lưng lại kia. Tước khẩu AK và chạy về phía núi. Không biết mấy người bạn tù đảng kia sẽ phản ứng ra sao? Tôi nghĩ nhanh - Chuyện đó tính sau!

Nhìn lại cái khối tròn nhô lên trong tấm ponso, tôi cắn chặt răng. Một cú đập đủ kết liễu mạng người hay ít ra cũng làm

cho bất tỉnh... Chợt nhớ đến Chúa, xin Chúa soi sáng và thêm sức mạnh cho con... Tôi vận dụng sức lực lên đôi tay, giơ cuốc lên... rồi lại cuốc đất. Tại sao thằng vệ binh này lại ngồi im? Tại sao nó không lên giọng phách lối đáng ghét?

Tôi cố moi trong đầu óc. Tìm, kiếm, nhớ... những điều khiến tôi căm thù.

Bởi vì bọn chúng mà bao nhiêu người nhà tan cửa nát, cả một đất nước điêu tàn, mình giết chúng để tìm đường cứu bao người là chuyện làm đúng mà! Xin Chúa giúp sức, con làm điều này đâu có sai!

Tôi giơ cuốc lên, nghiền chặt hàm răng... một ánh chớp và tiếng gầm run chuyển đất trời. Tự dung tôi lại nghĩ... nhà thằng nhóc này chắc ở miền quê Bắc Việt. Không chừng... mẹ nó cũng đang cuốc đất trồng khoai, lê lét cuộc sống đói nghèo trong cái xã hội chủ nghĩa. Ngày ngày đến ngôi nhà thờ nghèo nàn để cầu cho nó an lành. Không chừng... em nó cũng vừa bỏ học để tìm miếng ăn. Chiếc cuốc chọt run rẩy trong tay tôi...

Tên vệ binh vẫn ngồi co ro bên gốc cây, ôm khẩu súng dựa vai. Hình như nó đang ngủ. Năm tên tù ướt loì ngoi thất thểu trở về trại. Cái đói vẫn hành hạ họ một cách tàn nhẫn.

Hai ngày sau, vào một buổi chiều trời vừa sập tối, một loạt AK nổ vang phía trại 4. Bản tin chuyển nhanh sáng hôm sau. Thiếu Úy Tuấn bị kiết lỵ, xin đi cầu tiêu bị tên vệ binh non choẹt nổ nguyên băng đạn AK vào người khi anh đang quần mình trong cơn đau bụng vật vã. Tuấn chết tại chỗ tại bờ rau muống vừa vượt ngọn. Tôi mở to đôi mắt, nhìn trừng trừng vào tên vệ binh giết người vừa được thăng cấp Thượng sĩ. Kè chiến bại không đủ tàn nhẫn để nện một cán cuốc. Kè chiến thắng thì sẵn sàng nhả đạn vào một con người không chút oán thù để lập nên một “chiến tích!” Tôi lại tự trách mình, rồi trách Chúa sao chẳng giúp mình nện một cán cuốc, có thể Tuấn đã không bị giết!

Nhiều năm sau, có lần nhìn lên Thánh Giá, tôi mới hiểu rằng làm sao Chúa nhậm lời tôi cầu khi Chúa đã từng nói trong cơn hấp hối: “xin Cha tha cho chúng.” Nhưng thật sự Chúa đã soi sáng cho con đường tôi bước đi!

Louis Đặng Hiếu Sinh - Nhóm Martino

Bàn Tay Năm Ngón Ôi Bàn Tay Năm Ngón...

Chiều thứ bảy bầu trời trời trong vắt không một sợi mây. Thời tiết này mà dẫn mấy đứa nhỏ đi chơi hay đi shopping thì thật tuyệt. Tôi cũng thấy tiêng tiếc. Nhưng nghĩ đến những người nghèo đói đang mong chờ một buổi ăn ngon, mấy sơ đang trông đợi sự tiếp tay của anh chị em tôi, tôi lại háng hái leo lên xe trực chỉ Trung Tâm của Dòng Mother Teresa of Calcutta.

Trung tâm có hai lầu với chín phòng là nơi cư trú cho những cô gái lỡ làng có thai, những bà mẹ không chồng mà có con. Ngoài ra cuối tuần còn giúp một bữa ăn chiều cho những người vô gia cư. Đây là dòng tu khó nghèo nên cơ sở vật chất rất thiếu thốn nhưng rất sạch và gọn gàng.

Lên xe chúng tôi bắt đầu đọc kinh. Chiều thứ Bảy, xe cộ đông nghẹt, chúng tôi phải có mặt đúng ba giờ chiều. Vừa lách vừa tranh thủ đến cho kịp giờ, rất may chúng tôi tới sớm trước 10 phút. Tất cả vào nhà nguyện tạ ơn Chúa.

Vừa ở nhà nguyện ra chúng tôi gặp ngay Sơ phụ trách. Sơ cho biết: “Công việc lo bữa ăn chiều đã sắp xếp xong. Sơ cảm ơn ba chị!” Nghe xong chúng tôi nhìn nhau, vẻ mặt thất vọng vì mục đích tới đây là phụ giúp sắp xếp bữa ăn mà bây giờ lại bị “thất nghiệp.” Có lẽ thấy được bộ mặt chây dài của chúng tôi, Sơ nói: “Sơ có việc khác cho các chị rồi. Sơ nhờ ba chị giặt các tấm màn cửa sổ, phơi khô, treo lại chỗ cũ rồi lau nhà trên, nhà dưới.” Chúa ơi! Sao nhiều quá vậy! Nhưng chị em tôi cúi đầu vâng theo.

Tháo 40 màn cửa xong, tìm máy giặt máy xấy nhưng không thấy. Hỏi Sơ, Sơ trả lời như ra lệnh: Ở đây phải giặt bằng tay phơi khô ở ngoài. Chúng tôi rất “shock” khi nghe thế!

Nhưng chỉ ít phút sau chúng tôi lại cười với nhau. Một chị reo lên: Thôi chúng ta phải vâng lời, một chị khác đề nghị chúng mình lên đem ra laundromat gần đây, giặt lên rồi còn về. Chúng tôi lại khúc khích cười với nhau. Đột nhiên Sơ xuất hiện, vẻ mặt nghiêm nghị: “Xin mấy chị giữ im lặng - vừa làm vừa cầu nguyện.” Thế là chúng tôi âm thầm giặt bằng tay và nhớ cầu vừa làm vừa cầu nguyện.

Giặt xong thấy chúng tôi đang đứng lớ ngớ Sơ lại nói như ra lệnh: “Phơi ở ngoài cho khô. Trong khi chờ khô, các chị lau nhà trên nhà dưới.”

Lần trước nghe xong thì muốn “shock,” lần này muốn... té ngửa. Điệp khúc cũ lại vang lên: “vừa làm vừa cầu nguyện.” Chúng tôi lại im lặng - một người quét, một người lau bằng xà bông, sau cùng một người lau bằng nước – luân phiên nhau. Mới lau được nửa lầu mà hai vai đã rã rời, hai bàn tay đỏ ửng.

Công việc xong xuôi chúng tôi bước vào phòng khách thì thấy nhiều cô đang ngồi trên sofa gác chân thoải mái, nói cười vui vẻ. Nhìn cảnh tượng này tôi khó chịu và nói: coi kia, mình làm chết bỏ, còn mấy cô này phây phây ngồi chơi, nói xong tôi chợt tự hỏi: có phải tôi phân bì và than phiền không? Tôi cảm thấy xấu hổ, xin lỗi Chúa, cúi đầu đi xuống nhà.

Hoàn tất công việc chúng tôi tới cảm ơn các Sơ, chào các bà mẹ, em bé, các cô có bầu rồi vào nhà nguyện tạ ơn Chúa.

Chị em chúng tôi ra về, lòng thật vui vẻ và quên cả mệt nhọc. Riêng tôi vẫn nhớ câu: *Vừa làm vừa cầu nguyện.*

XT

Đôi điều nhắc nhở nhau...

Trong hai ngày tham dự khóa Hội Thảo Giáo lý tại Dallas Conventional Center tôi đã học hỏi được nhiều và đặc biệt tôi có cơ hội gặp một Linh Mục người Việt, giảng viên cho ngành Việt Nam. Cha là linh hướng PT Cursillo tại giáo xứ Mỹ trên 10 năm.

Với tâm tư người trợ tá đang còn mang dư hương của ba ngày đi phục vụ, với những ưu tư làm sao để các Cursillistas sống kiên trì trong Ngày Thứ Tư, háng say nhiệt thành trong công tác Tông Đồ, tôi đã tìm dịp thưa chuyện với Cha.

Trước khi trả lời những câu hỏi của tôi, Cha đã cho biết sơ lược sinh hoạt Cursillo tại giáo xứ Mỹ nơi Cha phục vụ. Qua kinh nghiệm làm linh hướng lâu năm, Cha nói thoáng qua một số trở ngại chung mà theo Cha ở đâu cũng có và nhấn mạnh điều quan trọng và cần thiết để nuôi dưỡng, thăng tiến cuộc sống Ngày Thứ Tư chính là **Hội Nhóm** và **Hội Ultreya**.

✠ **Hội Nhóm:** Chủ đích của Hội Nhóm không phải chỉ *nhận lãnh* mà còn phải *chia sẻ* để xây dựng tình bạn chân thật, để mọi người tiến triển về mặt tâm linh qua sự đóng góp của nhau, do đó nên:

- Chuẩn bị tư tưởng trước khi tới buổi họp.
- Giữ kín những điều đã nghe, không kể lại cho ai ngay cả người phối ngẫu.
- Vấn tất để mọi người có cơ hội chia sẻ.
- Chia sẻ với tất cả chân tình, khiêm nhu, và với tinh thần bác ái. Chia sẻ cả thành công lẫn thất bại. Chia sẻ cả những lúc khó

khan nguội lạnh.

- Tạo bầu khí thân mật cởi mở.
- Đến đúng giờ và kết thúc đúng giờ.

Cha nhắc nhở những điều nên tránh:

- Không nên độc diễn, ngắt lời - đặt câu hỏi.
- Không nên khuyên bảo hay cho ý kiến.
- Không nói ngoài đề, không nên mang bạn bè riêng đến buổi họp.

✠ **Hội Ultreya:** Đề cập về Hội Ultreya Cha nói đến hai điều:

1. Chia sẻ Chứng Nhân [CSCN]:

CSCN là nói lên cách Chúa dùng để mở rộng vương quốc của Ngài. Chia sẻ phải là một kinh nghiệm sống thực. Trình bày kinh nghiệm sống này không phải để làm gương sáng cho mọi người noi theo nhưng để mọi người thấy rằng ai cũng có thể làm được như vậy. Khi chia sẻ cần nhấn mạnh đến những cố gắng, nỗ lực, quyết tâm để Phúc âm hóa tha nhân, môi trường.

Nếu Ultreya mà không thực hiện những điều vừa nêu

trên thì Ultreya chỉ là một cộng đồng khép kín, chỉ quan tâm tới chính mình mà không có mục tiêu Tông đồ nào cả. Những Ultreya kiểu đó chỉ phương hại đến mục đích của PT mà thôi!

2. Nhóm lãnh đạo Cursillo:

- Xông pha giữa đời, đang tích cực tham gia việc Phúc âm hóa môi trường.
- Làm dậy men tinh thần Phúc âm trong buổi Ultreya
- Sẵn sàng chia sẻ trong nhóm nhỏ cũng như nhóm lớn.
- Tiếp xúc cá nhân trong cũng như ngoài buổi Ultreya.
- Tham gia tích cực vào việc tổ chức Ultreya.

Thưa quý anh chị, tôi xin được chia sẻ những điều đã học hỏi được với tất cả. Mong ước rằng khi đến với Ultreya, chúng ta cùng mang một tâm tình như đến với khóa 3 ngày (dành thì giờ, hiệp lực, cố gắng, làm palanca...) chắc chắn chúng ta sẽ có được cộng đồng Kitô hữu sống động – tràn đầy ơn Chúa Thánh Linh.

Lucia HàKhanh

Nhóm PhaoLô Đệ Nhị [PhaoLô 2]

Chúng em đa số là những kẻ cứng lòng như Thánh PhaoLô trước khi nhận-Chúa-Kitô và cũng chỉ mong sao được thay đổi bằng 1/1000 như Ngài là tốt; cũng vì lẽ đó, chúng em muốn chọn Ngài để đặt tên cho nhóm. Thế nhưng các bậc Cursillistas “tiền bối” đã nhanh tay “xí” mất, chúng em đành phải lấy tên PhaoLô Đệ Nhị. Chắc cũng không xa là mấy, phải không ạ (!!!)

Các đức lang quân thì xuất thân từ Ban Trật Tự, còn các bà vợ thì hầu hết là những cô giáo trong Ban Việt Ngữ. Nhìn chung thì có vẻ mẫu mực nhưng thực tế thì chẳng trật tự chút nào mỗi khi họp nhóm. Bởi nhóm có tới 19 hảo hớn, chưa kể một bầy nhi đồng và hai Trật Tự con "on the way" của hai chị Dung và Liễu. Đã hơn một lần chúng em nói đến chuyện chia đôi vĩ tuyến theo biên giới thành phố hoặc nam nữ thọ thọ bắt tương thân, nghĩa là nam theo nam, nữ theo nữ v.v... Thế nhưng các anh chị em cứ quấy luyên chẳng muốn rời xa nhau, cứ muốn dính chùm với nhau để chung vui, sẻ buồn cho trọn tình... hiệp nhất.

Hiện nay nhóm đang sinh hoạt với 19 anh chị sau: Tuấn - Dung, Tâm - Oanh, Minh - Yến, Lân - Liên, Chương - Mai, Huy - Liễu, Hiệp - Tiên, Cường - Yến, Lý - Hợp (“Tổ Trưởng tổ dân phố”) và chị Nhân.

Hàng tháng, chúng em vẫn cố gắng họp nhóm một lần tại nhà. Chúng em luân phiên nhau, khi nào “tới số” thì chủ nhà có nhiệm vụ nấu ăn cho cả đại đội. Vì nhóm đông, nên để có lòng kiên nhẫn và bác ái khi nghe nhau chia sẻ, chúng em thường ăn nhẹ trước. Khi họp xong, chúng em ăn nhạt thiệt tình, nhiệt tình, và hết tình hơn.

Chương trình của buổi họp được khai mạc bằng một đoạn kinh, tiếp theo là đọc phúc âm, sau một chút thỉnh lặng, từng người chia sẻ những kinh nghiệm trong đời sống Ngày Thứ Tư. Sau giờ chia sẻ là phần tâm tình, tâm sự. Để kết thúc, chúng em cùng nhau đọc một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, và kinh nguyện của Cursillista.

Ngoài ra, hàng ngày nhóm còn liên kết với nhau bằng chuỗi “Mân Côi Sống” - mỗi thành viên chọn một đoạn Ngắm và mười kinh Kính Mừng, cầu nguyện cho nhóm và phong trào. Chúng em cũng luôn chia sẻ, động viên, và khuyến khích nhau tham gia vào các hoạt động giáo xứ tùy theo khả năng Chúa cho. Bởi người đồng thể mạnh nên 19 mạng chúng em có mặt trên khắp... bốn vùng chiến thuật. Phái nam thì quen dãi dầu mưa nắng nên các anh đứng đường làm Trật Tự; những việc nặng như hàng rào sân banh cho giáo xứ thì có anh Huy. Phe nữ chúng em thì có chị Hợp khéo tay cắm hoa, có người thảnh thơi làm những việc khiêm nhường như chị Dung quét dọn nhà Chúa. Mấy chị Liễu, Yến, và Liên với giọng hát du dương thì góp mặt với ca đoàn và ban Guitar. Các chị còn lại, vì chỉ biết... hết, nên đi mần cô giáo, để gào thét lũ học trò!

Mời quý Cha và quý anh chị em nếu có dịp, xin ghé thăm nhóm PhaoLô 2 chúng em, xin cảnh báo trước là nhóm chúng em đến để... khó về... và khi về không vấn vương tình cảm thì cũng vương vấn ít nhiều mùi dầu xanh...

De colores!

Nhóm PhaoLô II

Hương Về Mẹ

Ngày Thứ 3 có tiệc cưới tại Cana xứ Galilêa và có Mẹ Chúa Giêsu ở đó. Chúa Giêsu và các Môn Đệ của Người cũng được mời dự tiệc cưới. Vì thiếu rượu, Mẹ Chúa Giêsu nói với Người “Họ hết rượu rồi.” Chúa Giêsu nói với Mẹ: “Hỡi Bà, tôi với Bà có can chi đâu? Giờ tôi chưa đến.” Mẹ Người nói với những người giúp việc rằng: “Hễ Người bảo gì thì hãy làm theo.” (Gioan chương 2: 1-5)

Thưa Mẹ Từ Bi, Mẹ bào chữa kẻ có tội. Tối nay trước sự hiện diện của Thầy Chí Thánh con Mẹ, Thầy con. Xin Mẹ cho con được xin lỗi Mẹ thật nhiều nhé Mẹ, vì những hời hợt, tự kiêu, tự mãn, sống thiếu bác ái của con từ trước tới giờ. Con tự cho mình đã dâng lên Mẹ nhiều đóa hoa thiêng trong suốt mấy mươi lần tháng 10 trôi qua trong đời con. Dù những đóa hoa con dâng hầu như chỉ là những đóa hoa đã kém sắc mà lại còn không hương... Vậy mà Mẹ chưa một lần chê trách và chối bỏ con.

Ngày nào cũng vậy, con vẫn cầu nguyện: Nguyện cho danh Cha cả sáng, ý Cha được thể hiện dưới đất cũng như trên Trời... Nhưng thưa Mẹ, mấy khi lời kinh của con nguyện mà được đi đôi với việc của con làm? Không biết bao phen con đã dùng ý con để làm việc của Chúa. Bao phen con đã dùng Ôn Khôn Ngoan Chúa ban cho con để tránh né các hy sinh, khéo léo luôn thoát trách

nhệm, làm việc vì lý do cá nhân, so đo lánh nặng tìm nhẹ... và để rồi con vẫn cứ kể đó là những hoa thiêng dâng Chúa, dâng Mẹ... Mẹ ôi, con hối hận và hổ thẹn quá.

Con để mắt đâu rồi tấm gương của một Mẹ Maria trong tiệc cưới Cana: Ân dật phục vụ, luôn quan tâm đến sự thiếu thốn của người chung quanh, tuy không ra mặt nhưng luôn ở bên Chúa với niềm tin sắt son, không chắt vắn.

Con để mắt đâu rồi tấm gương khiêm cung của một Mẹ Maria, nhận mình là tôi tớ của Chúa, dám thưa tiếng “Xin Vâng,” để từ đó Mẹ cư mang Thầy Chí Thánh của nhân loại và của con ngày hôm nay.

Thưa Mẹ, trước mắt con là cả một hành trình Ngày Thứ Tư con cần tiến bước, nhưng con không biết con đường đó sẽ ngắn hay dài? Có êm ái đồng bằng hay núi đồi trắc trở? Có bình an hay luôn xáo trộn tâm can? Con ngại quá, con sợ quá... Cho con bắt chước Thầy nắm chặt tay Mẹ như Thầy đã nắm lấy tay Mẹ trong chân dung Mẹ Hằng Cứu Giúp.

Mẹ ơi, một khi mình tín thác mọi sự trong tay Chúa, thì Mẹ con ta cứ tiến đi hả Mẹ? Dù thăm Bà Elizabeth khi mới cần thai, dù máng cỏ lạnh lẽo nơi Bêlem, dù trốn chạy qua Ai Cập, dù bần hàn ở Nazareth, dù lời nói khó hiểu của ông Simon, dù chết lặng trên đồi Golgotha... Ôi phiêu lưu quá, mạo hiểm quá, nhưng có Mẹ nắm chặt tay con, có Mẹ đi cùng con, con tin chắc con sẽ bảo đảm an toàn.

Xin Mẹ dạy con biết sống tín thác tuyệt đối vào Chúa như Mẹ, không giữ Chúa cho riêng mình, biết mang Chúa đến với anh em, như Mẹ đã mang Chúa đến cho toàn nhân loại. Xin cho càng ngày càng có nhiều bông hoa tươi sắc và thơm lừng dâng Chúa, dâng Mẹ.

Ôi Maria, Mẹ của con, Mẹ mãi mãi là Mẹ của con.

Amen

Phạm Đình Bích Vân

Tháng Hoa (10)

Q1. [Cursillistas thắc mắc]: H/Đ ơi, mình là lính mới tò te ham học và hay “théc méc.” Có lần đọc Palanca cá nhân, mình thấy có ghi mục hy sinh hãm mình. Hãm mình thì mình biết sơ sơ còn hy sinh thì quả thật mình hiểu rất là lơ lơ mơ. Không biết hy sinh là gì và khác với hãm mình ở chỗ nào. Xin H/Đ giải thích dùm. Cám ơn thật nhiều. Ký tên: Vô Danh.

[Hỏi Đáp]: Vô Danh [VD] ơi! Ham học và hay “théc méc” thì tốt quá chừng chừng, nhưng thật tình mà nói VD chơi khó anh em đấy. H/Đ đâu có phải cây tự điển sống mà tra cứu. Nhưng thôi - biết tới đâu thì nói tới đó vậy nghe! Trước hết xin được nói đến hai tiếng hãm mình. “Hãm” ai mà chả biết - dễ ợt! Hãm là giữ lại - thắt lại. Ở đây là Mình nói đến những nhu cầu – đòi hỏi của thân thể như thích ăn ngon, mặc đẹp, ngủ kỹ hoặc thích những tiện nghi thoải mái cho thân thể như nhà lầu xe hơi, v.v... Như vậy hãm mình có nghĩa là giữ lại, bớt đi, hạn chế một hay nhiều phần nhu cầu đòi hỏi của thể xác để cầu nguyện cho một ai đó. H/Đ xin đưa ra vài thí dụ: 1) Trong buổi ăn chiều, tôm cua thịt cá ê hề nhưng mình chịu khó nhai hai ba miếng com không có thức ăn để cầu nguyện cho một ý chỉ nào đó. 2) Đi làm về, vừa mệt vừa khát, trước mặt là ly cam vắt thật hấp dẫn – làm một hơi thì đã quá. Nhưng khoan! Cầm con khát lại đôi phút để cầu nguyện cho linh hồn người thân rồi hãy uống. VD ơi! Ăn vài miếng com nhạt, dần con khát vài phút chẳng “chết thảng tây” nào cả nhưng mình đang làm việc hãm mình - việc tuy nhỏ nhưng công phúc thật lớn. H/Đ giải thích như vậy không biết có rõ không?

Bây giờ nói qua việc hy sinh. Là danh từ Hán Việt, hy sinh có nghĩa là giết một con vật để tế lễ. Như vậy hãm mình đề cập đến nhu cầu, sở thích của thể xác còn hy sinh đề cập đến sự sống của thể xác, của con người. VD cũng như H/Đ xử dụng thời giờ, sức khỏe, tiền bạc, tài năng và cuộc sống của mình để phụng vụ tha nhân mở mang nước Chúa, đó là mình đang làm những việc hy sinh đấy VD ạ! Sáng thứ Bảy bớt vài tiếng đồng hồ vào Hội Quán lau lá chuối, gói bánh chưng là hy sinh. Sáng thứ Hai vào quét dọn nhà Chúa là hy sinh. Tại GP Dallas, một Đức Ông hiến một quả thận để cứu một người là hy sinh. Các thánh Tử Đạo chấp nhận đau khổ kể cả cái chết để làm chứng cho Đức Tin đó là hy sinh. Giải thích và nói một vài thí dụ không biết VD có bớt... lơ lơ mơ chưa? Nếu chưa xin VD rời gót ngọc vào Hội Quán giúp anh chị em phụ bán hàng hay làm một việc gì đó thì sẽ cảm nghiệm được liền. Xin nhắc VD một điều, hãm mình và hy sinh phải đi đôi với cầu nguyện có như vậy thì việc sùng đạo mới được thăng hoa. À suýt nữa thì quên, chữ hy sinh gốc tiếng La tinh là Sacrificium, từ gốc đó tiếng Anh và tiếng Pháp giống nhau – Sacrifice. Trong mùa Giáng Sinh và năm mới dương lịch, chúc VD làm nhiều việc hy sinh hãm mình và cầu nguyện làm món quà tặng Chúa Hải Đồng.

BBT: Vì lý do... “kỹ thuật,” (Đón một công chúa vào gia đình trong Mùa Giáng Sinh có được gọi là “lý do kỹ thuật” không ha?) nên một Cursillista trong PT đã hy sinh gánh dùm trách nhiệm H/Đ kỳ này. Xin chúc mừng gia đình anh chị VTT và xin cảm ơn Cursillista “Ẩn danh.”

* Quý anh chị nếu có thắc mắc xin liên lạc với H/Đ theo email:

BTU.Dallas@yahoo.com - Xin cảm ơn

Chúc Mừng - Chúc Mừng!

Nov 24, 2009 - Chúc mừng anh chị Huy & Ngọc - nhóm Têrêsa Hải Đồng - đã hạ sanh thêm công chúa Sophia Song An rất dễ thương. Chị Ngọc cho biết: “Mẹ và baby đều mạnh khỏe, ăn ngon ngủ giở ... riêng bố thì...” Xin Chúa và Mẹ Maria luôn chúc lành và gìn giữ gia đình anh chị Huy & Ngọc.

Dec 21, 2009 - Chúc mừng anh chị Tích & Tuyết - nhóm Lê Thị Thành - sau bao năm ước mong đã cho ra đời thêm một công chúa Angela Hạ Thy xinh xắn nặng 7.3 lbs dài 20.5 inches. Anh Tích viết: “Tạ ơn Chúa, mẹ tròn, con vuông, bố tam giác...” Nguyên xin Thánh Gia gìn giữ gia đình anh chị Tích & Tuyết luôn an vui, hạnh phúc, và cho bé Angela hay ăn chóng lớn...

Chúc Mừng Bồn Mạng!

Jan 25, 2010: Lễ Thánh Phaolô Trở Lại, bồn mạng Phong Trào Cursillo, cũng là bồn mạng của hai nhóm trong Liên Nhóm ĐMHCG. Nguyên xin Thánh Phaolô cầu bầu cho tất cả Cursillistas chúng ta được hăng say theo gương thánh nhân để loan báo tin mừng qua đời sống chứng nhân và luôn trung thành với ơn gọi là một Cursillista của mình.

Chúc Mừng Năm Mới!

Feb 14, 2010 Tết Nguyên Đán Canh Dần, chúc quý Cursillistas một năm mới an khang vạn sự như ý... Thầy Chí Thánh.

Sinh Hoạt Cursillo các nơi:

* **Ft.Worth** Dec 10 – 13: Khóa Cursillo De Cursillo (CDC) đã được tổ chức tại Ft.Worth Cursillo Center với 30 Cursillistas đến từ Texas, California và Ohio. Có sáu anh chị Việt Nam tham dự khóa gồm anh Lê Tinh Thông, anh Ngô Quang Tân, anh Ngô Chánh Sứ, anh Lâu, chị Nguyễn Phương Thảo, và chị Hoàng Khổng Thiêng họp thành De Curia St John. Cách sinh hoạt của khóa CDC tương tự như khóa ba ngày, nhiều rollos hơn, không có tóm lược vẽ tranh nhưng sau mỗi rollo có thảo luận trong De Curia và sau đó mỗi De Curia nêu ra một câu hỏi hoặc vấn đề để các rollistas trả lời... Càng học hỏi và hiểu thêm về PT càng thấy yêu PT hơn. Tạ ơn Chúa qua khóa này mà sáu anh chị em VN càng thấy yêu mến và gắn bó nhau hơn, ngoài ra còn quen thân thêm mấy AC khác sắc tộc.

* **Houston** Jan 15-17, 2010: Khóa Canh Tân “Sống Ngày Thứ Tư Theo Đường Lối Người” tại St Paul Cursillo Center, Houston do cha David Knight hướng dẫn.

Sinh Hoạt Cursillo Dallas

* Sinh hoạt hàng tháng tại GX ĐMHCG

- Thứ Hai, Cuối Tháng - **Trường Lãnh Đạo** - 7:00PM - 9:30PM
- Thứ Hai, Đầu Tháng - **Ultreya** - 8:00PM - 9:30PM

* Xin quý anh chị nỗ lực làm palanca dâng Thầy Chí Thánh cầu nguyện đặc biệt cho các sinh hoạt của PT